

ת"פ (תל אביב) 14855-02-24 - מדינת ישראל נ' XXXX

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14855-02-24 מדינת ישראל נ' XXXX (עציר) 29 יולי 2024

לפני כבוד השופטת טל לויטס

המאשימה מדינת ישראל

נגד

XXXX

הנאשם

נוכחים:

ב"כ הפרקליטות: (פמת"א) מתמחה, מר עומר חיון

ב"כ התביעות: עוה"ד אירית אסולין

ב"כ הנאשם: עוה"ד עידית קן-ציפור

הנאשם: הועלה ע"י שב"ס (לא כבול)

ק. המבחן: הגב' יעל בן-יוסף

תרגום לערבית: הגב' איבט אשורי

גזר דין מפי כב' השופט זנו - עותק

מותר לפרסום

הנאשם, XXXX, יליד XXX (להלן: "הקטין" ו/או "הנאשם") נמצא אשם על פי הודאתו בביצוע עבירות של: כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק - עבירה לפי סעיף 12(1) בצירוף סעיף 12(4) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 - 2 עבירות.

חבלה במזיד ברכב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 - 2 עבירות

עמוד 1

פריצה לרכב - עבירה לפי סעיף 413 רישא לחוק העונשין, תשל"ז -1977.

ניסיון גניבת רכב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז -1977 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז -1977.

אישום מס' 1

על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, לא החזיק נאשם, תושב שטחי הרשות הפלסטינית, באישור שהייה כדין בישראל.

בתאריך 15.9.23 בשעה 10:23 או בסמוך לכך, חנה XXX(להלן: "המתלונן") את הרכב שבבעלותו מסוג XXX בצבע לבן שמספרו XXX (להלן: "הרכב") ברחוב XXXX (להלן: "המקום"). בתאריך 15.9.23 בשעה 10:30 או בסמוך לכך פרץ הנאשם את הרכב, בכך שהנאשם ניפץ את החלון המשולש מצד ימין בחלק הקדמי של הרכב, ללא הסכמתו של המתלונן. במעשיו, פגע הנאשם במזיד ברכב, פרץ לתוך הרכב ללא הסכמת בעליו, וכן שהה בישראל ללא אישור שהייה כדין.

אישום מס' 2

על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, הנאשם, תושב שטחי הרשות הפלסטינית, לא החזיק במועדים הרלוונטיים באישור שהייה כדין בישראל.

בתאריך 2.10.23 בשעה 11:00 או בסמוך לכך, חנתה XXX(להלן: "המתלוננת") את הרכב מסוג XXX מספר XXX (להלן: "הרכב") ברחוב XXXX (להלן: "המקום"). בתאריך 2.10.23 בשעה 14:59 או בסמוך לכך ניסה הנאשם לגנוב את הרכב, בכך שהנאשם ניפץ את החלון המשולש הקדמי שמאלי ברכב, וניסה להניע את הרכב בכך ששבר את חובק ההגה וניתק חלק מחוטי החשמל וכל זה ללא הסכמתה של המתלוננת, ובמטרה לשלול את הרכב שלילת קבע מבעליו. במעשיו ניסה הנאשם לגנוב את הרכב ללא הסכמת בעליו, פגע במזיד ושלא כדין ברכב, וכן שהה בישראל ללא אישור שהייה כדין

ת"פ XXX-XX-XX

הנאשם צירף לדיון בתיק הנ"ל את הדין בת.פ. - XXX-XX-XX, בו נמצא אשם על פי הודאתו בביצוע עבירות של: **שהייה בלתי חוקית - עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב -1952; פריצה לרכב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז -1977; גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז -1977; סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה - עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, תשל"ז -1977; נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף - סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש).**

על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, הנאשם הוא תושב הכפר XXX שבשטחי הרשות הפלסטינית. הנאשם אינו בעל רישיון נהיגה ואינו מורשה לנהוג. ביום 11.2.2023 נכנס הנאשם לשטח מדינת ישראל ללא אשרת כניסה או היתר שהיה כדיון, כמתחייב לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952. באותו מועד, בסמוך לכניסתו של הנאשם לשטח מדינת ישראל, הגיע הנאשם לרחוב XXXX, שם הבחין ברכב מסוג טויוטה קורולה שחור בעל ל.ז. XXX השייך לXXX (להלן: "הרכב"), שחנה במקום והחליט לגנוב אותו. בשעה 12:38 נכנס הנאשם לרכב, ובדרך שאינה ידועה למאשימה, הניע את הרכב והחל בנסיעה מהמקום. הנאשם נסע על כביש 44 לכיוון מזרח, עבר במחלף השבעה, פנה לכביש 4 לכיוון צפון, עבר בצומת בר אילן ואז עלה על כביש 5 לכיוון מזרח. כל אותה העת נהג הנאשם ברכב במהירות תוך סטייה בין נתיבים באופן המסכן את הנהגים האחרים בכביש (להלן: "הנהיגה המסוכנת/ בצורה מסוכנת"). סמ"ר שובל אשטמקר שנסע אותה העת בניידת בכביש 4 לכיוון צפון, הבחין בנאשם הנוהג ברכב בצורה מסוכנת, וכרז לו לעצור. הנאשם התעלם מהכריזה, האיץ מהירות ונסע בשול הימני של הכביש. במהלך נהיגתו ברכב בכביש 5 ניסה הנאשם, תוך נהיגה מסוכנת, לעקוף ללא הצלחה מצד ימין ניידת משטרה נהוגה על ידי רס"ר שירן אסולין, אשר לצידה ישב רס"ל סער חסון. הנאשם האיץ מהירות הרכב, עקף את הניידת מצד שמאל תוך שהוא פוגע בניידת, והמשיך בנהיגה המסוכנת כשהניידת דולקת אחריו. בשל נהיגתו המסוכנת של הנאשם, הפעיל רס"ל סער חסון את הנורות הכחולות של הניידת כדי להזהיר את הנאשם, וכן כרז לו לעצור באמצעות מערכת הכריזה. הנאשם התעלם מהכריזה והמשיך בנהיגתו המסוכנת, ירד מכביש 5 במחלף ירקון, חלף על פני רמזור אדום ועלה חזרה על כביש 5. בשל נהיגתו המסוכנת של הנאשם, הציב כוח משטרה מחסום בכביש 5 לפני מחלף קסם, במטרה לעצור את הנאשם. רכבים נוספים שהיו אותה העת סמוך למחסום החלו להאט את נסיעתם לפני המחסום. משהבחין הנאשם במחסום, סטה לשול הימני של הכביש בכדי לעקוף את הרכבים, המשיך בנהיגתו המסוכנת ופגע עם הרכב בארבעה רכבים שעמדו כאמור, לפני המחסום:

(1) הנאשם פגע עם הרכב בטמבון ובצדו הימני של רכב מסוג טויוטה קורולה בצבע אפור, ל.ז. XXX, בו נסעו יחד י.ד. ו.ח. מעוצמת הפגיעה נחבל י.ח. בצווארו ובכתפו ופונה באמבולנס מהמקום לקבלת טיפול רפואי.

(2) הנאשם פגע עם הרכב בצידו הימני של רכב שברולט ספארק בצבע אפור כהה ל.ז. XXXX, בו נסעה נ.ר.

(3) הנאשם פגע בעוצמה רבה עם הרכב בצידו הימני של רכב מיצובישי בצבע לבן, ל.ז. XXX, בו נסעו בני הזוג ב'. בני הזוג ב' פונו מהמקום באמבולנס לקבלת טיפול רפואי.

(4) הנאשם המשיך בנהיגתו המסוכנת, ופגע עם הרכב בטמבון האחורי של רכב ניסן טידו בצבע כחול ל.ז. XXX בו נסעו בני הזוג ב.ע. וילדיהם.

בשל נהיגתו המסוכנת של הנאשם, תוך שהוא פוגע ברכבים רבים, נפתחו כריות האוויר ברכב, והרכב האט עד לעצירה מלאה מספר מטרים אחרי המחסום המשטרה.

במעשיו האמורים לעיל, נכנס הנאשם לישראל וישב בה בניגוד לחוק, הנאשם פרץ לרכב בכוונה לבצע

גניבה; נטל ונשא רכב בלי הסכמת הבעלים כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הרכב מבעליו שלילת קבע; טיפל בנתיב תחבורה בדרך שיש בה כדי לסכן את השימוש והבטיחות לנוסעים בו, בכוונה לפגוע בנוסע בנתיב תחבורה או כלי תחבורה או לסכן את בטיחותו; נהג ברכב מנועי כאשר אין בידו רישיון נהיגה בתוקף.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם הינו בן למשפחה המונה X נפשות, זוג הורים נשואים, ו-X ילדים, כאשר הנאשם הינו הבן הבכור. המשפחה מתגוררת בכפר XXX-אזור XXX שבשטחי הרשות הפלסטינית, ומתוארת כמשפחה מלוכדת. המשפחה גרה בבית שכור בן שני חדרים ומתוארת מצוקה כלכלית קשה ביותר, עד כדי חוסר יכולת לספק את צרכיה הבסיסיים של המשפחה. אב המשפחה סובל מבעיות בריאות, מטופל פסיכיאטרית ונעדר יכולת לעבוד באופן סדיר, כאשר לטענת הנאשם מאז פרוץ המלחמה וצמצום אפשרויות העבודה, מצבה הכלכלי של המשפחה החמיר מאוד. בשל מצבה מוכרת המשפחה לשירותי הרווחה והבריאות באזור מגוריהם.

יצוין כי לפני כ-4 שנים הקטין היה מעורב בתאונת דרכים קשה. הקטין נפגע קשות, כאשר חלק מצלעותיו נשברו, הוא נזקק לאשפוז, ניתוחים וטיפול רפואי ומדווח כי עד היום סובל מכאבים ונזקק לעיתים למעקב רפואי. כמו כן כתוצאה מהתאונה הוא נותר עם פגיעה נראית לעין, וסובל לעיתים מקשיי נשימה.

המישור הלימודי

הנאשם סיים כיתה ח', התחיל את לימודיו כתלמיד כיתה ט' אולם נעצר במהלך שנת הלימודים ומאז מעצרו בפברואר 23' לא הצליח לחזור ללימודים סדירים. דווח כי בשנת הלימודים שקדמה למעצרו התנהגותו בבית הספר היתה תקינה וחיובית, ביקורו היה סדיר אולם למרות מוטיבציה ללימודים רמת הישגיו היתה בינונית. לדברי הקטין הישגיו לא היו גבוהים שכן נאלץ לשלב בין לימודים לבין עבודה. יצוין כי נעשה ניסיון מצד הקטין והוריו להחזירו ללימודים אך הנהלת בית הספר התנגדה לחזרתו, ומו"מ בין הצדדים נקטע בשל פרוץ המלחמה.

המישור התעסוקתי

טרם מעצרו עבד הנאשם בעבודות מזדמנות, כגון במסעדה. לדברי הקטין כבן בכור הוא מנסה לקחת אחריות על פרנסת המשפחה, ומוכן לעבוד בכל עבודה מזדמנת. הקטין שיתף כי הוא מעוניין ללמוד ספרות ולעבוד בכך בעתיד. עם שחרורו ממאסר קודם שב הקטין לאזור מגוריו ועבד במאפייה.

ייחוסו של הקטין לדבר העבירה

הקטין הודה, לקח אחריות כללית לעבירות והביע חרטה. לטענתו לא זוכר את פרטי האירועים, שכן

הסתבך בביצוע עבירות רבות ולא זוכר כל אירוע בנפרד.

יצוין כי העבירות בת"פ XXX-XX-XX בוצעו לאחר שהנאשם שוחרר ממעצר בת"פ XXX-XX-XX.

עוד יצוין, כי הקטין הורשע בתיק נוסף בדצמבר 23' בגין עבירות כניסה או שהייה שלא כחוק בישראל והתחזות לאחר, ונגזרו עליו 25 ימי מאסר בפועל החל מיום מעצרו ב-6.12.23, וכן חודש מאסר על תנאי אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות דומות. לדברי הקטין, כתבי האישום בגינם עומד היום לדין מייחסים לו עבירות אותן ביצע לפני שנידון למאסר בפועל.

שירות המבחן התרשם, כי הקטין למד את הלקח והמעצר מרתיע אותו, וכי הוא מתחייב להימנע מהישנות העבירות.

קשר עם שירות המבחן

הנאשם מוכר לשירות המבחן מהליכים קודמים, שוחרר בעבר על ידי בית המשפט לחלופת מעצר בלוד, שמר על התנאים המגבילים בהם חויב, ושיתף פעולה עם שירות המבחן. לאחר מכן שוחרר הנאשם לביתו, אולם נעצר שוב בגין ביצוע עבירות נוספות ואף נדון למאסר בפועל ועל תנאי.

המלצות שירות המבחן

מכיוון שמדובר בקטין תושב שטחי הרשות, יכולתו של שירות המבחן לערוך חקירה פסיכו סוציאלית הינה מוגבלת, ועל כן שירות המבחן לא בא בהמלצות בעניינו. יחד עם זאת המליץ שירות המבחן כי בעת מתן גזר הדין ביהמ"ש יתחשב בגילו הצעיר של הקטין, מצבו האישי, הודאתו, החרטה שהביע והתחייבותו להימנע מהישנות העבירות לצד הרושם כי המעצר מרתיע את הקטין.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה (תביעות) עתרה להרשעת הקטין ולגזירת עונש של 12 חודשי מאסר בגין העבירות אותן ביצע בת"פ XXX-XX-XX, פיצוי למתלוננים, ורכיבי ענישה נוספים כמפורט בטיעוני הפרקליטות. ב"כ המאשימה ציינה, כי לנאשם הרשעה קודמת מיום 17.12.23 בגין עבירות של התחזות לאדם במטרה להונות וכניסה לישראל שלא כדין. בגין הרשעה זו ריצה הנאשם 25 ימי מאסר. ב"כ המאשימה שבה על עובדות כתב האישום המתוקן הכולל שני אישומים בהם הודה הנאשם. ב"כ המאשימה הדגישה, כי מדובר בשני אישומים אשר נעברו בהפרש של מספר ימים, כאשר בו בזמן התנהל נגד הנאשם הליך משפטי (ת"פ XXX-XX-XX). עוד טענה ב"כ המאשימה, כי מדובר בנאשם שנכנס לישראל פעם אחר פעם שלא כחוק, תוך כדי ביצוע עבירות חמורות ופגיעה ברכוש ובביטחון הציבור והמדינה, ומעשיו מעידים על מסוכנותו.

ב"כ המאשימה (פרקליטות) הוסיפה ועתרה להרשעת הנאשם בתיק שצורף (ת.פ XXX-XX-XX) ולגזירת עונש מאסר בפועל בן 28 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי שגובהו לשיקול דעת בית המשפט, לכלל הנפגעים. ב"כ המאשימה הדגישה, כי בתיק הפרקליטות הנאשם נעצר לאחר ביצוע העבירות, שוחרר בתנאים מגבילים, ולאחר מכן נכנס ארצה באופן בלתי חוקי, ובעוד שלוש הזדמנויות שונות ביצע עבירות דומות וחמורות. באחד מהתיקים הורשע הנאשם בעבירה של כניסה, שהייה בלתי חוקית והתחזות, ונדון ל-25 ימי מאסר. ב"כ המאשימה הדגישה את חומרתו של כתב האישום, אשר תחילתו בכניסה בלתי חוקית לארץ, המשכו בגניבת רכב בצהריי היום, נהיגה ברכב הגנוב ללא רישיון נהיגה, כאשר יתר העבירות בוצעו ע"י הנאשם כאשר ניסה להימלט מן השוטרים שדלקו אחריו לאחר שביצע את עבירת הגניבה. הנאשם נהג כאמור ברכב אף שמעולם לא קיבל רישיון נהיגה, בצורה מסוכנת, במהירות, תוך סטייה בין נתיבים ובעודו מתעלם מניידות המשטרה שחרזו לו לעצור, עבר באור אדום, והמשיך בנסיעה פרועה במשך זמן רב, כאשר לנאשם היו מספר הזדמנויות לחדול ממעשיו, אולם הוא לא עשה כן. כמו כן, גם כאשר הגיע הנאשם למחסום המשטרה לא עצר אלא ירד לשולי הכביש, ניסה לעקוף את כלי הרכב מימין תוך שפגע בארבעה כלי רכב שונים ופצע את נוסעיהם שרק בנס לא נפגעו באופן חמור יותר. ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה, כי מדובר בנאשם אשר במעשיו פגע בערכים של חיי אדם ושלמות גופם של המשתמשים בדרך, ובערכים נוספים של הגנה על הקניין, שמירה על ביטחונם ושלוותם של האזרחים הנוסעים בדרך, פגיעה בשלטון החוק עת נמלט מהשוטרים, פגיעה בזכות וחובת המדינה לשמור על גבולותיה מפני כניסה של זרים המבקשים לשהות בה שלא כחוק, כאשר בהיבט זה נטען כי קיים גם פוטנציאל לסיכון ביטחוני. ב"כ המאשימה טענה, כי בעבירות אותן ביצע הנאשם יש חשיבות הן להרתעת היחיד והן להרתעת הרבים, שכן מדובר בעבירות נפוצות, והפנתה לפסיקה המייחסת חומרה לעבירות מסוג זה. כמו כן טענה ב"כ המאשימה, כי מכלול העבירות שביצע הנאשם ונסיבות ביצוען מלמדות על עזות מצח מצדו והעדר מורא מפני החוק, מה גם שהכניסה לישראל שלא כדין, גניבת הרכב והנהיגה ללא רישיון תוכננו על ידו מראש. כמו כן ביהמ"ש התבקש לתת משקל למספר האנשים שנפגעו ולנזק שגרם הנאשם לארבעה כלי רכב מלבד הרכב אותו גנב. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה נוספת באשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה, והדגישה כי אמנם בבית המשפט לנוער ניתנת הבכורה לשיקולי השיקום, אך לא במקרים מסוג זה בהם מדובר בנאשם שהינו שב"ח וכן כששירות המבחן נעדר המלצה שיקומית. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם טענה ב"כ המאשימה, כי אומנם מדובר בקטין בן 15 בלבד, אולם לחובתו עבר פלילי. כמו כן נטען שהקטין שב לבצע עבירות וניכר כי אינו מפנים את חומרת מעשיו. עוד ציינה ב"כ המאשימה, כי בתיק זה שוחרר הנאשם למעצר בית בבית דודתו בארץ, וזאת בשל בעיות בריאותיות מהן סבל הקטין במעצר ולאחר ששירות המבחן התרשם בזמנו כי הנאשם הורתע באופן משמעותי ממעצרו וכי חווה חוויה מטלטלת המצמצמת סיכון להישנות מצדו. בהמשך, הפרקליטות אף הסכימה לשחררו לשטחים בהתאם להנחית פרקליט המדינה, כאשר בית המשפט והמאשימה נתנו אמון בנאשם, אולם הנאשם הפר את האמון וחזר על מעשיו. הלכה למעשה, עברו פחות מחודשיים מאז שהנאשם עבר מדודתו חזרה לשטחים, והנאשם נכנס לארץ וביצע עבירות וחוזר חלילה. ב"כ המאשימה טענה, כי השתלשלות זו מלמדת שהנאשם לא הורתע כלל ממעצרו ומההליך המשפטי המתנהל כנגדו, וכי אין עליו מורא מהחוק ומרשויות האכיפה.

עוד טענה ב"כ המאשימה, כי מספר הפגישות שביצע הנאשם עם שירת המבחן אינו מגיעות לכדי שיקום, מה גם שהנאשם ביצע עבירות נוספות בעודו שוהה בתנאים מגבילים.

לאור האמור טענה ב"כ המאשימה, שיש צורך במקרה שבנדון בענישה ממשית ומרתיעה לצד השתתפות פיצוי לנפגעי העבירה בשים לב לנזקים שנגרמו להם כמפורט בכתב האישום, כאשר השיקולים לקולא נוגעים לגילו של הנאשם, חיסכון בזמן שיפוטי, ונסיבותיו האישיות כפי שעלו מהתסקיר.

ב"כ הפרקליטות הדגישה, בהתייחס לטענות ב"כ הנאשם, כי במקרה שבנדון אין הסדר סגור ועל כן ב"כ הנאשם אינה יכולה להסתמך בטיעוניה על הסדרים בתיקים אחרים. כמו כן התיקים אליהם הפנתה ב"כ הנאשם אינם עוסקים באותן נסיבות, וכל תיק ונסיבותיו הוא, כאשר במקרה בנדון עסקינן בנסיבות חמורות. עוד הדגישה ב"כ הפרקליטות, כי התיק הוגש לבית המשפט לנוער ולא למחוזי שכן בתחילה היה איזשהו רציונל של שיקום הנאשם, אולם רציונל זה לא התממש שכן הנאשם הוסיף לעבור עבירות, ובגין נפתח תיק תביעות נוסף.

ב"כ הנאשם הדגישה בטיעוניה את נסיבותיו האישיות של הנאשם, היותו בן למשפחה קשת יום, כאשר אביו חולה מאוד ומושבת כמעט מכל פעילות פיזית, ואינו יכול לפרנס את המשפחה. לטענת ב"כ הנאשם, עם שקיעתה הכלכלית של משפחתו חלה נקודת מפנה בחייו של הנאשם, ויש להתייחס לכך כחלק מהנסיבות שהובילו אותו לבצע את העבירות. עוד ציינה ב"כ הנאשם, כי בעבירות מהסוג שבו הודה הנאשם הקטינים אינם יוזמים את הכניסה לישראל וגניבת הרכבים, שכן הם בדרך כלל מנוצלים ע"י גורמים ברשות שמבטיחים להם כסף קל ולא מיידעים אותם באשר לסיכונים, ואף מאיימים עליהם. ב"כ הנאשם ציינה גם את מצבו הבריאותי של הנאשם, אשר עבר בעצמו תאונת דרכים קשה בעבר, ועודנו סובל מתוצאותיה. עוד ציינה ב"כ הנאשם, כי עת שוחרר למעצר בית, הנאשם לא הפר את התנאים, והגיע לכל הדיונים שהתקיימו בבית המשפט.

באשר לכתב האישום בת"פ XXX-XX-XX ביקשה ב"כ הנאשם לראות את שני האירועים כאירוע אחד בשל סמיכות הזמנים. כמו כן הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה ולטבלה באשר לענישה שיש לגזור על הנאשם, וטענה באשר להסדרים אליהם הגיע הפרקליטות במקרים דומים במסגרתם הוסכם על עונש של 12 חודשי מאסר. באשר לפסיקה אליה הפנתה ב"כ הפרקליטות טענה ב"כ הנאשם, כי מדובר בפסיקה העוסקת במתחמי ענישה שאינה חלה על נוער. כמו כן טענה ב"כ הנאשם שהפרקליטות לא יכולה מחד להצהיר שלא מגישה תיק למחוזי בשל שיקולי שיקומו של הקטין, אולם להגיש לבית משפט לנוער ולהפנות לפסיקה של בגירים הכוללת מתחמי ענישה.

באשר לתיק התביעות טענה ב"כ הנאשם כי יש לגזור על הנאשם בין 7-9 חודשי מאסר.

באשר לתיק הפרקליטות טענה ב"כ הנאשם כי אמנם מדובר בעבירות לא פשוטות, אולם יש לגזור בהתאם לפסיקה הנהוגה, תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות של הקטין כמפורט בתסקיר שמ"ל.

הנאשם הביע צער על מעשיו, ביקש להתחשב במצבו, בקשייו, ובצורך שלו לשוב להוריו ולפרנס את המשפחה בהעדר מפרנס אחר.

דין והכרעה

הנאשם, כיום בן 16.4 חודשים, הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו בשני כתבי אישום. הנאשם ביצע את העבירות בת"פ XXX-XX-XX בהיותו בן 15.5, נעצר ביום 28.1.24, על פי החלטת ביהמ"ש מיום 27.3.24 הינו עצור עד תום ההליכים, וכיום מוחזק באגף 1 בכלא אופק. הנאשם צירף לתיק זה את ת"פ XXX-XX-XX המייחס לו עבירות אותן ביצע בהיותו בן 14.11. יצוין כי את העבירות בת"פ XXX-XX-XX ביצע הנאשם לאחר ששוחרר ממעצר בתנאים בת"פ XXX-XX-XX, קרי בעת שהתנהל נגדו הליך פלילי.

יודגש כי מדובר בקטין, אשר על אף גילו הצעיר המעמד המשפטי אינו זר לו, והוא אף הורשע ביום 17.12.23 בביצוע עבירות כניסה או שהייה שלא כחוק בישראל ובהתחזות לאחר (ת"פ 15100-12-23), ונגזרו עליו 25 ימי מאסר בפועל החל מיום מעצרו ב-6.12.23, וכן חודש מאסר על תנאי אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות דומות. יצוין, כי כתבי האישום בגינם עומד היום לדין מייחסים לו עבירות אותן ביצע לפני שנידון למאסר בפועל.

עבירות גניבת רכב הן בבחינת " מכת מדינה" הפוגעת בערכים מוגנים של שמירה על קניינו של אדם, פרטיותו ותחושת הביטחון של הציבור בכללותו. בית המשפט העליון, בשורה ארוכה של פסקי דין עמד על החשיבות בסיווגה של עבירה זו כבעלת חומרה יתרה, וחתר להחמרה בענישה, בין היתר על מנת להרתיע את מי שהורשע בעבירות וכן עבריינים פוטנציאליים. [ראה: ע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו ב-15.5.06]

במקרה שבנדון, הנאשם הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו בשני כתבי אישום, כאשר עבירות אלו בוצעו על ידי הנאשם בהיותו שוהה בלתי חוקי, לאחר שנכנס לישראל שלא כחוק.

באשר לשיקולים אשר ינחו את בית המשפט עת יגזור את עונשו של אדם שביצע עבירה של כניסה ושהייה בלתי חוקית בישראל נקבע בפסיקה:

" בנידון דידן - שאלת הכניסה והשהייה הבלתי חוקיות- עומדים בצד החומרה שיקולים כגון האם נתגלה סיכון בטחוני באדם בו מדובר; האם נתלוו לשהייה הלא חוקית עבירות נוספות (כגון זיוף תעודות, התחזות וכדומה)... מה אורך השהייה הלא חוקית ; ובצד הזכות - האם ניתן להראות כי המעשה נובע ממצוקה אישית, כמי שמטה לחמו שבור; גיל צעיר ועבר נקי הם שיקולי זכות ושיקולים אלה ראוי שינחו את בתי המשפט בבואם לגזור את הדין " .

ראה : 3173/09 מוחמד פארגין נ' מ"י [פורסם בנבו בתאריך 5.5.09].

כתבי האישום המונחים בפניי הינם כתבי אישום חמורים, המייחסים לנאשם 3 אישומים של כניסה

לישראל שלא כדין, כאשר בעת שהייתו הבלתי חוקית עבר הנאשם עבירות שהן בבחינת חלק משרשרת של עבירות גניבת הרכבים המהוות " מכת מדינה" הפוגעות בקניינו של אדם, כאשר בת"פ XXX-XX-XX הגדיל הנאשם בתעוזתו ונהג ברכב הגנוב תוך סיכון ממשי לחיי אדם, וגרימת נזק בגוף למשתמשים בדרך, אשר חלקם פונו לקבלת טיפול רפואי. הנאשם נמלט בנסיעה, לא נעתר לכריזת המשטרה לעצור, ואף פגע תוך כדי נסיעה מהירה בניידת משטרה. לאחר שהוצב מחסום על מנת לעוצרו, דהר הנאשם ופגע במספר כלי רכב שעמדו במחסום, גרם לפגיעות בגוף ליושבי הרכבים, כאשר נהיגתו הפרועה והמסוכנת של הנאשם אך בנס לא גבתה ח"י אדם.

אדגיש כי לא נעלמו מעיני נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם, מצבה הכלכלי הקשה של משפחתו והאחריות הרבה שהוא מגלה לפרנסתה. לא ניתן לשלול כי כניסתו של הנאשם שלא כדין לישראל נבעה מחסרון כיס ורצון לסייע למשפחתו המצויה בקשיים כלכליים, כאשר הרושם הוא שהנאשם מנסה לקחת על עצמו תפקיד הורי לאור מחלת אביו, ורואה עצמו כאחראי לפרנסת המשפחה. כמו כן לא נעלמו מעיני החרטה שהביע הנאשם, התחייבותו כי לא ישוב לעבור עבירות, הבעת שאיפותיו הנורמטיביות לעתיד, גילו הצעיר בעת ביצוע העבירות והתרשמות שירות המבחן כי המעצר הנוכחי הרתיע את הנאשם והוא למד את הלקח.

יחד עם זאת, מדובר בנאשם אשר הורשע ב-17.12.23 בגין כניסה לישראל שלא כדין וביצוע עבירות בחסות שהותו שלא כדין. יתרה מכך, העבירות המיוחסות לנאשם בת"פ XXX-XX-XX בוצעו לאחר ביצוע העבירות בת"פ XXX-XX-XX, בעיצומו של הליך תלוי ועומד כנגד הנאשם. התנהלות זו של הנאשם מעידה על עזות מצח, זלזול בחוקי מדינת ישראל והעדר הרתעה מפני הדין. התנהלות זו אף מקשה עליי לבטוח באמירותיו של הקטין כי למד את הלקח ולא יסתבך עוד בפלילים וכי המעצר מרתיע אותו. כאמור, בת"פ XXX-XX-XX שוחרר הנאשם למעצר בית בבית דודתו בארץ ושירות המבחן התרשם בזמנו כי הנאשם הורתע באופן משמעותי ממעצרו. בהמשך, שוחרר הנאשם לביתו בשטחים, כאשר בית המשפט נתן אמון בנאשם כי לא ישוב לבצע עבירות. הנאשם הפר אמון זה ברגל גסה, ולא עבר זמן רב מעת ששוחרר לביתו, ועד שנכנס שוב שלא כדין לישראל, בשני מועדים שונים, במהלכם ביצע עבירות דומות ונוספות.

אציין, כי עיינתי בגזרי הדין שהגישה ב"כ הנאשם, אולם אני סבור כי לא ניתן להקיש מהם לעניין המקרה שבנדון. אמנם מדובר בנאשמים קטינים, אשר הודו בביצוע עבירות דומות לאלה בהן הודה הנאשם בפניי, ונסיבות כתבי האישום חמורות אף הן, אולם, בניגוד לנאשם שבפניי, לנאשמים האחרים אין עבר פלילי. בנוסף לאמור, העונש שנקבע בגזרי הדין שצורפו הינו תוצר של הסדר אליו הגיעו הצדדים, וביהמ"ש אף הדגיש במסגרת גזרי הדין כי אם הצדדים לא היו מגיעים להסדר עונשו של הנאשם היה חמור בהרבה, וכי המסגרת הענישתית עליה הסכימו הצדדים מתאימה אך למקרה שבפניי, ואין להשליך ממנה על מקרים אחרים בעתיד, שכן לגישת ביהמ"ש יש דווקא להחמיר עם מבצעי העבירות באותן הנסיבות.

עוד אוסיף, כי אין בטבלה שצורפה על ידי ב"כ הנאשם תיקים הכוללים עבירה זהה בחומרתה לעבירה של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה.

אשר על כן ומכל המקובץ, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים בעניינו של הנאשם, לאחר ששמעתי את הצדדים ואת הנאשם, ולאחר שעיינתי בתסקיר שמ"ל, ולאור העובדה כי מדובר בעבירות חמורות המתווספות לכניסתו שלא כחוק לישראל, ובהעדר המלצות טיפוליות, החלטתי להרשיע את הקטין על פי סעיף 24(1) לחוק הנוער (שפיטה ענישה ודרכי טיפול) התשל"א - 1971 וגוזר את דינו כדלקמן:

1. מאסר בפועל למשך 24 חודשים בניכוי ימי מעצרו.
2. אני גוזר על הנאשם 4 חודשי מאסר מותנים, למשך שנתיים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור איזו מהעבירות בהן הורשע, למעט עבירה של נהיגה ללא ביטוח.
3. הנאשם מחויב בזאת בהתחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מהיום, מביצוע עבירות בהן הורשע.
- הנאשם התחייב בעל פה באולם, ובית המשפט רושם בפניו התחייבות זו, הצהרתו והסכמתו של הנאשם.

4. פיצוי למתלונן באישום 1 בת"פ XXX-XX-XX בסך 1000 ₪ אשר ישולם עד ליום 10.12.24, ופיצוי למתלוננת באישום 2 בת"פ XXX-XX-XX בסך 2000 ₪ אשר ישולם עד ליום 10.12.24.

5. פיצויים למתלוננים בת"פ XXX-XX-XX:

- פיצוי בסך 2,000 ₪ לבעל הרכב שנגנב אשר ישולם עד ליום 10.1.25.
- פיצוי בסך 2,000 ₪ לבעל הרכב שנפגע מסוג טויוטה קורולה XXXX אשר ישולם עד ליום 10.1.25.
- פיצוי בסך 2,000 ₪ לבעל הרכב שנפגע מסוג שברולט ספארק XXXX אשר ישולם עד ליום 10.1.25.
- פיצוי בסך 2,000 ₪ לבעל הרכב שנפגע מסוג מיצובישי XXXX אשר ישולם עד ליום 10.1.25.
- פיצוי בסך 2,000 ₪ לבעל הרכב שנפגע מסוג ניסן טידו XXXX אשר ישולם עד ליום 10.1.25.

ב"כ התביעה תעביר את פרטי המתלוננים הזכאים לפיצוי כאמור למזכירות בית המשפט עוד

היום.

ניתן יהיה לשלם את הפיצוי כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

בכפוף לכך שלנאשם אין כל חוב במערכת בתי המשפט, ובכפוף לקיזוז סכומי הפיצוי האמורים בגזר דין זה, כולל הפקדה בצו הבאה, מורה בזאת על השבת כל פיקדון ו/או כל סכום הקיימים על שם הנאשם בתיק.

צו כללי למוצגים.

זכות ערעור כדין.

ניתן והודע היום כ"ג תמוז תשפ"ד, 29/07/2024 במעמד הנוכחים.

טל לויטס בן פרץ, שופט

הוקלדעלידיליעדדרור